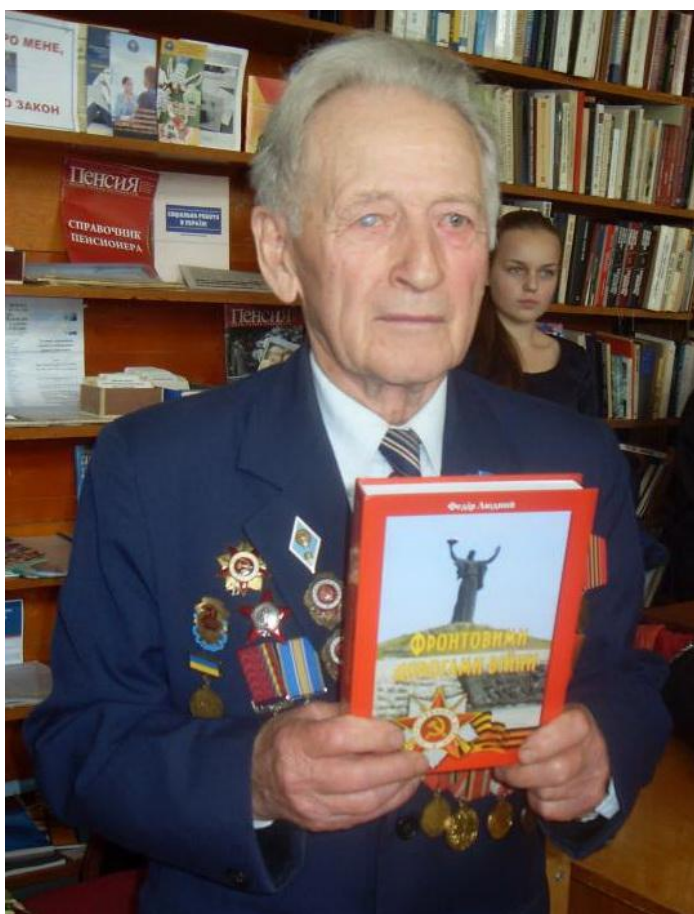

Вклоняючись великим тим рокам...

У світовій історії є події, які не меркнуть з часом, а залишаються на вічні часи у пам'яті людській, передаються від батька до сина, внука, правнука. До таких подій належить перемога Радянського Союзу у Великій Вітчизняній війні.

10 січня 2014 року Кам'янщина буде відзначати 70-річчя визволення від фашиських загарбників. Війна заподіяла Кам'янщині, як і всій країні, страшну розруху, спричинила величезні жертви. Гітлерівці за час окупації завдали жителям району, господарству великих збитків. За неточними підрахунками 455 чоловік загинуло від рук ворога, понад 400 чоловік було вивезено на каторжні роботи до Німеччини. Було повністю зруйновано будівлі МТС, пограбовано колгоспи, цукровий, спиртовий і шарико-підшипниковий заводи.

Сьогодні усім нам, а особливо молоді, потрібна правда і пам'ять про цю війну, про покоління тих людей, які чесно і до кінця виконали свій громадянський

обов'язок, захищаючи нашу Батьківщину від загарбників. Головним героєм, ключовою дійовою особою війни була проста, звичайна людина, яка витримала найтяжчі випробування. Саме про таких простих і щирих душею людей йдеться в книзі Федіра Петровича Людного «Фронтовими дорогами війни».

Так, 17 вересня 2013 року в центральній районній бібліотеці відбулася презентація цієї книги. В ній зібрані нариси, спогади та біографічні матеріали про життєвий шлях фронтовиків, партизанів і підпільників — 140 уродженців Кам'янського та інших районів Черкащини, багатьох з яких, на жаль, уже немає серед живих. Долі простих людей, які у скрутний для країни час перетворилися з робітників, орачів, колгоспників у справжніх героїв. Бо їх героїзм вимірювався не урядовими нагородами, а силою духу, любов'ю до рідної землі. Ця книга далека від розважального читання, але вона нам так потрібна!

140 імен – 140 людських долей перед очима читача, та це не тільки епізоди воєнного лихоліття – це історія краю в особах. А історія має своє продовження. В більшості героїв книги на Кам'янщині залишились сім'ї, повиростали діти, піднялися, як дуби онуки. І для кожного так важливо, що історія його роду закарбована друкованим словом.

Федір Петрович Людний - нині полковник у відставці, ветеран, вчитель, краєзнавець, почесний громадянин міста Кам'янка народився в селі Русанівка на Сумщині у 1926 році в сім'ї селянина. У 1933 році під час голодомору померли батьки, дідусь і дві менших сестри. У 1943 році 16-річний юнак пішов добровільно на фронт. Учасник прориву ворожої оборони на Сандомирському плацдармі 12 січня 1945 року., а потім – прориву ворожої оборони на Одерському плацдармі, де був поранений 8 лютого 1945 року. За участь у кривавих і напружених боях на Сандомирському та Одерському плацдармах Людного Ф.П. представили до ордена Червоної зірки, якого він отримав уже в Австрії, куди

потрапив служити після госпіталю. Там він здійснив свою дитячу мрію – став шофером. Там же здобув і середню освіту, закінчивши вечірню школу. Закінчив Сумський педінститут. Понад 50 років працював на ниві народної освіти. Має вищу категорію і звання старшого вчителя. Федір Петрович Людний активний учасник громадсько-суспільного життя міста і району. Понад 10 років він очолював Кам'янське районне товариство «Знання», був лектором-міжнародником, біля 20 років є головою ради ветеранів школи №1, членом правління районної організації ветеранів війни і праці. За сумлінну працю неодноразово нагороджувався цінними подарунками, грамотами. Він був делегатом трьох з'їздів Товариства «Знання» України. У 80-х роках минулого століття прочитав 264 лекції і весь гонорар вніс у фонд миру. Свідченням наполегливої праці є грамоти, а їх 85. Полковник у відставці, інвалід Великої Вітчизняної війни, нагороджений орденами Червоної зірки, Вітчизняної війни 1 ступеня, орденом «За мужність» та багатьма медалями.

Федір Петрович є автором книг «Шляхами відродження», «Кам'янське УЕГГ», «Дарунок бабусі», «Черкащани у роки війни», «З мрією в майбутнє», «Фронтowymi дорогами війни», і кожна книга – це цінний вклад в історію рідного краю.

Федір Петрович Людний дав нам приклад людяності, урок того самого патріотизму, вболівання за долю країни, а значить за долю кожного з нас. Його твори змушують замислитися про справжні цінності, заради чого й кого ми живемо, з чого треба почати, щоб щось змінити в цьому житті....Летять, відлігають у вічність роки. Роки, скільки б їх не минуло, не зітруть з людської пам'яті імена захисників рідної землі. Книги - вічні скарби людської думки пронесуть пам'ять про війну через роки і століття.

